



STRÄVAREN

STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBENS TIDSKRIFT
Nr. 3 2012 ÅRGÅNG 34 ISSN 1401-67664

KOLBODA 2012



**BIS CH JOLLYFOX FIRST IN LINE
BIM CH JOLLYFOX STILL ON LINE
DOMARE GERTRUD HAGSTRÖM**

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

Som nyvald klubbordförande, vill jag i korthet presentera mig. 2002 slutade jag mitt arbete med avtalspension från Riksbanken i Stockholm. Min fritid har jag sedan flera år ägnat åt politiskt arbete och då speciellt med uppdrag inom sociala områden. Jag har också varit nämndeman vid Alingsås Tingsrätt fram till november förra året, då jag och min man lämnade Västergötland för att återvända till Trelleborg.

I familjen har det funnits terrier i 35 år, de senaste 10 har vi haft Strävhårig Foxterrier. Vi är nu inne på nummer två.

Det är med ödmjukhet jag åtagit mig ordförandeskapet. Eftersom jag inte är uppfödare utan en högst vanlig hundägare, hoppas och räknar jag med att få stöd och hjälp av styrelsen och förstås alla övriga medlemmar i arbetet med att värna vår fina ras.

Jag vill passa på att slå ett slag för vår rasutställning. Som ni alla säkert vet har denna flyttats till Kolbodagården, 25 km söder om Kalmar. Platsen visade sig vara perfekt för hundutställningar. Bemötande, boende, service och en utmärkt campingplats fick styrelsen att fatta beslut att förlägga nästa års rasutställning till Kolbodagården 24-25 augusti 2013. Detta i förhoppning om att ännu fler medlemmar med eller utan "Foxar" kommer då.

Avslutningsvis vill jag nämna "att min dörr alltid är öppen", så hör gärna av er till mig om ni har några frågor, tankar och idéer.

Ann-Charlotte Reventberg



ÅRSMÖTE 11 AUGUSTI 2012

KOLBODA



Årets årsmöte var välbesökt och många kloka inlägg luftades som styrelsen kunde ta till sig. Att förlägga årsmötet efter en trevlig aktivitetsdag gjorde att medlemmarna var på plats och det blev naturligt att många infann sig. Kloka beslut togs som går att läsa i årsmötesprotokollet. Vi var alla överens om att Kolboda var en idealisk plats för utställningsverksamhet med sina stora ytor och trevliga boende. För badälskare kunde man nära nog hoppa i plurret direkt från balkongen även med hund.

Vi kunde hälsa vår nya ordförande välkommen i styrelsen som hade en trevlig presentation av sin person och förhållande till hundar och Strävårig foxterrier i synnerhet. Efter årsmötet väntade en exotisk supé, delikat upplagd och mycket god. Stämningen var hög och goda samtal hördes runt om på verandan med angenäm utsikt över Kalmarsund. Redaktören blev hyllad med en Lysande Strävarkeps av Gulliga Gunvor från Hjo som påstod att Strävaren behövdes.



Diggi och Matte



Så blev det sommar och regn. Vi drog som vanligt både till Västergötland, Västerbotten och Norrbotten. Det regnade där också! Och så fanns det MYGG. Beslöts att Diggi inte skulle trimmas förrän efter norrlandsvistelsen. Tjock päls borde de inte kunna bita igenom Men det kunde de! Matte blev också utsatt. Jodå, lite sol blev det också. Sedan återvände vi till Västergötland och hade ett antal målare klängande på huset. Dåligt torkväder, vissa dagar. Men det kanske ordnar sig om det blir värmebölja.

Kantarellerna frodades. Ja, ni vet ju vad Diggi tycker om kantarellplockning.

Skogspromenader helt OK, men sitta och vänta fönster går inte att öppna, vissa inte att stänga. medan Matte plockar, Ursch!

Så den 11 augusti packade vi Husse bil med alla utställningsgrejor, kataloger, lotterivinster, kläder för olika tillfällen och väder och årsmöteshandlingar. Det blev knökfullt!

Vackert väder var det och vi drog iväg frampå förmiddagen. Fastnade på ett loppis i Forsvik, bytet blev en symaskin av den äldre tunga modellen med väska. Lasten packades om (allt går att få med bara man försöker). Kaffepaus bestämdes till efter Jönköping. Inte ett vettigt fikaställe så långt ögat nådde. Bara rak väg och skog. Till slut landade vi på en sunkig pizzeria i någon gudsförgäten håla. Vi överlevde dock. Diggi fick en pinkarunda och så upptäckte vi att det blev rysligt BRÅTTOM. Årsmötet skulle ju börja kl 18.00. Vi hann!

Kolaboda var en mycket trevlig upplevelse. Fina lokaler, god mat, vacker utsikt och ett underbart sommarväder. Årsmöte (Husse utsågs till mötesordförande), en god buffé och trevlig samvaro med strävhårsmänniskor. Kolaboda kommer vi gärna tillbaka till.

Söndagen stundade alltså vår utställning. Husse hade trots vissa protester övertalats att vara ringvärd (läs: inkastare). Utställningen gick bra trots viss förvirring ibland. Diggis helbror Elvis utmärkte sig med att bli BIS-vinnare, Diggis mamma Vera släpades runt i bedömningsklass trots att hon var champion sedan länge, Diggi själv vilade sig i skuggan i bilen. Matte flängde runt med priser och lotterivinster, "Bumsen" jobbade väldigt så att inte allt blev katastrof.

Utställningsgrejorna plockades ihop och lastades och Diggi, Husse och Matte begav sig ut på den 40 mil långa resan åter till Västergötland. Då uppstod igen problemet med trevligt fikaställe. Vi hade insett att nere i glasriket fanns det trevliga små ställen, vad vi inte tänkte på var att det var söndag eftermiddag och det mesta var stängt. Vi hamnade till slut på ett av de mindre glasbruken där det skulle finnas ett värdshus. Lokalen öde, en liten tant donade längst in i köket och meddelade att hon hade stängt. Med lite övertalning skulle hon servera oss kaffe men brödet var slut och bullarna vidbrända. Hårt bröd med ost och skinka dök i alla fall upp. Vi överlevde. Diggi hade ju sin mat i en kylväska. Inte helt mätta anträdde vi färden hemåt. Det blev en sen supé på hemfiskade kräftor på nattakröken.

Utflykten till Kolaboda var mycket trevlig och vi ser fram emot nästa års utställning då vi kan få se fina Strävisar och träffa trevliga människor igen.

Väl hemma i Stockholm steg Husse upp i gryningen en lördag för att rida stadsritt genom centrala staden (Valhallavägen, Sturegatan, Stureplan, Kungsgatan, Hötorget, Riddarholmen, Hamngatan, Norrmalmstorg och Strandvägen åter till Djurgården. Det var en upplevelse! Matte och Diggi följde efter i bil och Diggi uppmuntrade Husse med idogt skällande

Glada sensommarhälsningar till alla från Diggi och Diggis Matte

LÄCKERBITEN'S RADER



Hej på er alla Läckerbitar & Strävhårsvänner.

Nu har vi varit på Ras specialen i Kolboda Vilket vackert ställe. Vi var ett gäng på 9 tokiga Fox älskare och med oss hade vi 6 Strävhår med varierande åldrar, allt från 1 år till gammalmor på dryga 11 år.

Vädergudarna hade vi med oss men det hade säkert blivit en trevlig helg även om det hade varit sämre väder.

När vi kom fram hade de glada entusiasterna redan börjat rigga upp för aktiviteter.

Klubben ordnade en trevlig tipspromenad med gåtor för husse & matte samt aktiviteter för hundarna. Efter en behövlig fika på verandan, mera fox snack och prisutdelning,. Bra årsmöte som blev lagom långt om nu detta uttryck finns. Därefter en mycket god och riklig buffé med mer härlig gemenskap och ett trevligt lotteri med fina priser så som en korg med nyplockade kantareller.

Så nu har jag bara en önskan möt upp nästa år på rasspecialen. Varken fyrbening eller tvåbening behöver vara i utställningsskick det finns bedömningsklass eller kom bara för att njuta av våra vänner.

Väl mött Lena & Stefan

RESULTAT KOLBODA

BEDÖMNINGSHUNDAR 3+2

VUXNA HUNDAR 7+8

VALPAR 0+1

Kom som du är:

Hanar

1. Jig's Balanchine
2. Kinconly Karl-Oskar
3. Northfox Frankie Goes West

Tikar

1. Solringens Tosca
2. Crispy Non Sop

Valpar 4-6 månader

Tik

Foxtan's She's My Lady HP Bis valp

Champion klass hanar:

1. CH Läckerbite's MoneyMaker Hp III BH
2. CH Jig's Private Dancer HP opl.
3. CH Solringens Tryggve HP opl.
4. CH Jig's Rudolf Nurejev HP opl.

Veteraner:

1. CH Jollyfox First in Line 1. HP, 1 BH, BIS
2. CH Jig's II Magnifico HP, II BH
3. CH Jig's Scharamouche HP, IV BH

Bästa hanhunds klass:

- I BH CH Jollyfox First in Line
- II BH CH Jig's II Magnifico
- III BH CH Läckerbite's MoneyMaker
- IV BH CH Jig's Scharamouche



Bir & Bim

Tikar:

Juniorklass:

1. Läckerbite's Cassiopeia HP Bis junior 4 BT

Championklass tikar:

1. CH Jollyfox Still on Line HP I BT
2. Peder Jonaegårdens Randi HP II BT
3. CH Jig's Maya Plesetskaja HP III BT
4. CH Läckerbite's Dream Weaver HP Opl.
5. CH Läckerbite's Tosca HP Opl.

Veteraner:

1. CH Jig's Gaité Parisienne HP Opl.
2. CH Läckerbite's Pandora HP Opl.

Bästa tik klass:

- I BT CH Jollyfox Still on Line
- II BT CH Peder Jonaegårdens Randi
- III BT CH Jig's Maya Plesetskaja
- IV BT Läckerbite's Cassiopeia

FINALTÄVLINGAR

Bis Valp: Foxtan's She's My Lady

Bis Junior: Läckerbite's Cassiopeia

Bis Veteran: CH Jollyfox First in Line

Bis Uppfödargrupp: kennel Jig's

BEST IN SHOW

Ch Jollyfox First in line

GRATTIS!

SÅ TYCKTE DOMAREN GERTRUD HAGSTRÖM OM VÅRA HUNDAR

BEDÖMNINGSHUNDAR:

NR 1. Jig's Balanchine, 6 år utmärkt typ storlek, välskuret maskulint huvud med mörka vackra ögon, fina öron utm. hals, välformad bröstorg, bra kors o svansansättn. Kunde ha lite bredare lår, tillr. vinklar utm. pälskvalitet, rör sig utmärkt från sidan, något instabilt bak.



NR.1

NR 2. Kinconly Karl-Oskar maskulint huvud o uttryck, skulle vara mer parallell i huvudet. Vackra ögon, välformade öron, utm. hals, lite knapp skulder vinkel. Välkroppad utm. kors o svansans. Något lång i länden, lite knappa bakbensvinklar. Utm. Pälskvalitet, ej i bästa trim för dagen. Trevligt temperament. Rör sig väl från sidan.

NR 2 A. Nortfox's Frankie Goes West, Maskulin helhet, kraftfullt huvud med vackra ögon. Välburna öron, bra bett. Bra hals, kraftig kropp, något sluttande kors, svansen kunde sitta något högre. Bra vinklar, fantastisk pälskvalitet o färg. Rör sig mkt. väl.



Nr. 2A

BEDÖMNINGSTIKAR:

NR. 3 Solringens Tosca, feminin helhet, vackra ögon fina öron bra hals utm. kropp. Bra kors o svansans. Tillr. vinklar. Utm. pälskvalitet, fina färger. Vålburen svans, rör sig mkt. väl från sidan, lite ostabilt fram.



NR.3

NR. 3 A Crispy Non Stop, 11 årig tik av utm. typ. Välskuret fem. huvud, bra hals, kraftig kropp, bra kors o svansans. Knappa vinklar, utm. pälskval. Ej i utst. trim för dagen. Rör sig väl från sidan.

VALP:

Nr. 4 Foxtan's She's My Lady 4 mån. Mkt feminin helhet, kunde vara något flatare i skallen. Vackra ögon, valpbett, bra hals, bra kropp för sin ålder, lite lång i ländpartiet, ra kors o svansans., bra vinklar bak, lite knappa fram. Utm, päls o färg. Rör sig väl från sidan ostabilt fram.



NR.4

HANAR:CHAMPIONKLASS:NR. 7 Jig's Private Dancer Utm. typ o storlek, maskulint välskuret huvud, fina ögon, lite lätta öron, utm. hals, bra kropp, kors o svansans. Vålburen svans, knappa vinklar, utm. pälskval. Rör sig OK från sidan men lite kort fram, kunde vara stabilare i fronten



NR.7

NR. 8 Jig's Rudolf Nurejev, utm. typ på den större sidan. Välskuret maskulint huvud med fina ögon o öron. Bra hals, välformad bröstorg men skulle vara djupare och utfylld i sin främre del. Utm. kors o svansans. aningen lång i länden. Tillr. vinklar, utm. päls, färg o trim. Rör sig mycket väl från sidan, lite ostabilt fram.



NR.8

NR. 9 Låckerbiten's Moneymaker, utm. typ mkt. välskuret huvud med utm. ögon o öron. Bra hals, utm. kropp, kors o svansans. Lite knappa vinklar, utm. päls, färg o trim. Välteknad, rör sig mkt väl.



NR.9

NR. 10 Solringens Tryggve, utm. typ o storlek, maskulint huvud o uttryck. Vålburna öron, bra hals. Välformad bröstorg som skulle vara djupare o mer utfylld i sin främre del. Utm. kors o svansans. Lite knappa vinklar. Utm. päls, fina färger (mycket). Rör sig mkt. väl från sidan när han vill, något ostabilt fram.



NR.10

VETERANKLASS:

NR. 11 CH Jig's Il Magnifico, Mkt. välbevarad gentleman, Välskuret maskulint huvud vålburna öron. Utm. hals, kropp, kors o svansans. Tillr. vinklad, utm. päls, trim o färg (mkt, färg) Rör sig mkt. väl från sidan.



NR.11

NR. 12 CH Jig's Scaramouche, välbevarad 10 åring, maskulint huvud o uttryck, vålburna öron, bra hals, bra kropp aningen lång i länden, ngt. sluttande kors, vålburen svans, tillr. vinklar. Utm. päls, trim, färg (mkt. färg). Rör sig mkt. väl fram o sida lite trångt bak.



NR.12

NR. 13 CH Jolyfox First in Line, utm. typ o storlek, mkt. maskulint välskuret huvud med välburna öron o vackra ögon. Utm. hals, kropp, kors o svansans. Bra vinklar, utm. päls



NR.13

TIKAR: JUNIORKLASS

NR.14 Läckerbiten's Cassiopeia, Utm. typ o storl. Mkt. feminint huvud o uttryck, fina ögon, bra hals. Välformad bröstorg lite lång i ländpartiet, bra kors o svansansättn. Tillr. vinklad utm. päls o trim. Vålburen svans. Rör sig mkt väl.



NR.14

CHAMPIONKLASS TIKAR:

NR. 16 Peder Jonaegårdens Randi, Utm. typ o storl. Mkt. feminint huvud kunde vara ngt. ädlare, lite stora öron. Utm. hals, kropp, kors o svansansättn. Lite knappa vinklar utm. päls o trim (mkt. färg). Rör sig mkt. väl fram o sida.



NR.16

NR. 17 Maya Plesetskaja Utm. typ o storl. Feminint välskuret huvud, vackra ögon. Bra hals , utm. kropp ngt. sluttande kors, bra svansansättning. Lite knappa vinklar, utm. päls o trim, (mkt. färg). Rör sig mkt. väl från sidan, ngt. ostabilt fram.



NR.17

NR. 18 Jollyfox Still on Line, Utm. typ o storl. Feminint välskuret huvud med fina öron, kunde ha starkare pigment. Utm. hals, kropp o svansans. Vålburen svans tillr. vinklar, kunde ha kraftigare lår. Utm. päls o trim, härlig rumpa. Rör sig mkt. väl.

NR.19 Läckerbiten's Dream Weaver, utm. typ o storl. Feminint huvud o uttryck, välburna öron, bra hals, knapp vinklad skuldra. Utm. kropp, kors o svansans. Tillr. vinklar, utm. päls o trim, (mkt färg). Rör sig väl från sidan. Skallen kunde vara ädlare.



NR. 19 & 20

NR. 20 Läckerbiten's Tosca, utm. typ feminint välskuret huvud, lite ostabila öron. Vackra ögon, bra hals. Välformad bröstorg lite lång i ländpartiet, utm. kors o svansans. Bra vinklar bak, härlig rumpa. Rör sig väl från sidan, lite ostabilt fram.

VETERANKLASS TIKAR:

NR. 21 CH Jig's Gaité Parisienne, Utm. typ o storl., välbevarad äldre dam, fint uttryck, bra hals. Utm. kropp, kors o svansans. Vålburen svans, tillr. vinklar kunde ha bredare lår. Rör sig mkt väl för åldern.



Nr. 21 & 22

Nr 22 Låckerbiten's Pandora, Utm. typ o storl. Mkt feminint huvud o uttryck, vackra ögon. Bra hals, utm. kropp, lite sluttande kors, svansen kunde sitta lite högre, lite knappa vinklar, utm. päls o trim. Rör sig mkt väl för åldern.

UPPFÖDARKLASS:

Kennel Jig's tävlar med Nr. 7, 12, 17, 21 bestående av 4 kombinationer. Vålskurna huvuden, utm. rastyp, jämna i storlek. Fina pälsar o vålgående.



Kennel Låckerbiten's tävlar med Nr. 9, 14, 20. 22. Grupp bestående av 4 kombinationer, alla av utm. typ fina huvuden, vålgående, med utm. pälsar o trevliga temperament.



**BIS JUNIORHANDLER MALIN MED TOSCA
NR.20**



BIS VALP MED SIN HANDLER JOHN

UTSTÄLLNINGRESULTAT

Sv. Tek Norrköping 2 juni

Delt.0+2

BT CH Crispy Up to Date

Domare: Liselotte Johansson

Bir

SKK Norrköping Nat. 3 juni

Delt.2+1

BH CH Crispy Legacy

II BH Solringens Tryggve

BT Solringens Tyra

Domare: Steven Seyour, Aus

Bir, Grupp-1

Cert, Championat

Cert, Bim

Sv.Tek. Fengerfors 9 juni

Delt. 1+3

BH Brocolita Devious with Cwrengarws

BT CH Kinconly Diamond

II BT Kinconly Lucy

III BT Goldfighters Give Me

Domare: Jul Hamlot, No

Bir

Bim

Cert

Ck

SKK Vänersborg Nat. 10 juni

Delt. 1+2

BH CH Solringen' Tryggve

BT Solringen's Tyra

Domare: Marja Talvitie, Fin

Bim

Cert, Championat, Bir

SKK Avesta Int. 17 juni

Delt. 1+2

BH CH Mercury Marley and Me

BT Kinconly Lucy

Domare: Helge Kvivesen, No

Cacib, Bir

Cert, Bim

SKK Vännäs Nat. 16 juni

Delt.3+2

BH CH Crowfox Black Magic

II BH Snowfly's Viper

BT CH Crowfox Black Pearl

II BT Snowfly's Spiritual Angel

Domare: Markku Kipinä, Fin

Bim

Cert

Bir

Cert, Championat



BIR CH COWFOX BLACK PEARL

SKK Borås Int. 30 juni

Delt. 2+0

BH CH Crispy Legacy

Domare: Dianne Barklay, Aus

Cacib, Grupp-I, BIS

SKK Gällivare Int. 1 juli

Delt. 2+4

BH CH Ukenafox Picea Ablos

BT CH Northfoxs Brenda Bravis

II BT CH Marstens Aurora Borealis

Domare: Mona K Selbach, No

Cert, cacib, Bim

Cacib, Bir

Ck

SKK Tvååker Int. 6 juli

Delt. 2+1

BH CH Crispy Legacy

II BH CH Solringens Tryggve

BT CH Jollyfox Still on Line

Domare: Wenche Eikeseth, No

Cacib, Bir, Grupp-1, BIS

R-Cacib

Cacib, Bim



BIS & BIS 3 TVÅÅKER CH Crispy Legacy

SKK Tvååker Nat. 7 Juli

Delt. 1+3

BH CH Crispy Legacy

BT CH Jollyfox Still on Line

II BT CH Solringens Tyra

Domare: Svante Frisk

Bir Grupp-1 BIS 3

Ck, Bim

Ck

SKK Piteå Int. 14 juli

Delt. 3+6

BH CH Wannabee Oling Boiling

II BH CH Topgun Mafioso

III BH Dartline Billy the Kid

BT Qways Friend's Hartso

II BT CH NorthFox's Brenda Brave

III BT Wannabee Rambli'n Rose

Domare: F. R. Rodriguez, Es

Bir, Bir- Veteran, Bis-Veteran

Cacib

Cert

Cert, Cacib, Bim

R-Cacib

Ck

SKK Köping Int. 21 juli

Delt. 2+1

BH CH Crispy Legacy

BT Peder Jonaegårdens Randi

Domare: Jurate Butkiene, Li

Bir, grupp-I BIS

Cert, cacib, Championat, Bim

SKK Ronneby Int. 11 augusti

delt. 1+0

BH CH Crispy Legacy

Domare:

Bir, Grupp-1, Bis

Strävåriga foxerrierklubben Kolboda 12 augusti

Delt. 7+8 1 valp

BH C Jollyfox Still in Line

II BH CH Jig's Il Magnifico

III BH CH Låckerbiten's Moneymaker

IV BH CH Jig's Scharamouche

Domare: Gertrud Hagström

Bis veteran, Bis

HP

HP

HP

BT CH Jollyfox Still on Line

HP

II BT CH Peder Jonaegårdens Randi

HP

III BT H Jig's Maya Plesetskaja

HP

IV BT Låckerbiten's Cassiopeja

HP Bis junior

BIS valp Foxtan's She's My Lady

SV.TEK Vålberg 28 juli

Delt 2+3

BH CH Ferrostar Don Corleone

BT Kinconly Golden Mimosa

II BT CH Ferrostar Dolce Donna

III BT CH Kinconly Diamond

Domare: Ulla Lethenström

Bir

Cert, Bim

Ck

Ck



GLADA STRÄVHÅR I VÅLBERG

SV.Tek Östersund Nat. 4 augusti

Delt. 1+1

BH CH Ferrostar Don Corleone

BT CH Ferrostar Prima Donna

Domare: Elisabeth Rennerfelt

Bir, Bis-3

Bim

SKK INT. Svenstavik 5 augusti

Delt.3+2

BH CH Ferrostar Don Corleone

II BH CH Crowfox Black Magic

BT CH Ferrostar Prima Donna

II BT CH Crowfox Black Pearl

Domare: Jul Hamlot, No

Cacib, Bir

Ck

Cacib, Bim

Ck



Fv. **CrSKKowfox** Black Pearl, Ferrostar Don Corleone & Prima Donna, Crowfox Black Magic

SKK Int. Askersund 12 august

Delt. 2+3

BH CH Ferrostar Don Corleone

II BH Goldfighters Greger the Great

BT Ferrostar Dolce Donna

II BT CH Kinconly Diamond

Domare: Joanne Sewell,

Cacib, Bir

Cert

Cert, Cacib

SKK Int. Eskilstuna 18 augusti

Delt. 2+1

BH CH Crispy Legacy

BT Peder Jonaegårdens Randi

Domare: Svante Frisk

Cacib, Bir, Grupp-1 BIS

Cert, Cacib, Bim, Championat



RASSPECIALENS BISVINNARE PÅ KOLBODA

CH JOLLYFOX FIRST IN LINE

GRATTIS!

En aktiv semester för både folk och få!

Jag har en förkärlek för öar och jag tror att Martini känner samma som jag. Inte så att han förstår att vi är på en ö, men det händer alltid roliga saker och vi gör mycket tillsammans när vi är på öar och det gillar Martini.

Denna sommar var det Åland som gällde, inte en ö utan tusentals alltså. En del av dem skulle besökas och vi skulle ta oss runt med cykel.

Hundrum på färjan – vilken lyx!

Resan började med en färjetur mellan Norrtälje och Mariehamn. En väldigt hundvänlig färlja med hundrum! Hundrummet var väl tilltaget och hade ett flertal burar, väl förankrade i väggen. Intill borden fanns byglar i väggen att surra fast kopplet i om man ville det. En stor TV och fritt internet såg till att hussar och mattar kunde underhålla sig. Heja Vikingline!

Framme i Mariehamn släpade vi cykelkärra och packning tvärs över gatan till cykeluthyraren där vår tvåhjuling väntade med packväskor, korgar och hjälm. Efter ompackning samt montering av cykelkärra och "springer" gav vi oss i väg! Framför oss låg vår första etapp på dryga 37 km...

Om någon trodde annorlunda så kan jag nu tala om att Åland inte är platt...

Tung last och liten hund – då går det inte fort

Åland består av flera tusen öar och vi skulle ta oss runt på en del av dem, vilket innebar att vi hade en hel del färjetider att passa. Under denna vår första etapp, förstod jag att jag missbedömt tiden det skulle ta för oss att cykla - Det tog dubbelt så lång tid än jag trott! Av flera anledningar:

- Uppförsbackarna – tung last gjorde att jag ofta fick leda cykeln uppför.

- Nedförsbackarna – liten hund kan inte springa så fort, det gjorde att suuuuuset nedför uteblev

- Dåligt lokalsinne – ett irrande och felcyklande gjorde sträckan längre och oss tröttare

Sent om sider kom vi fram till vårt mål för dagen (eller kvällen), en liten fin stuga på Prästö. Jag hade ringt och informerat om vår sena ankomst och den snälla kocken väntade med att stänga köket tills vi hade kommit fram. Så det blev god mat till både människa och djur innan vi stöp i säng.

Ett behagligt semester-tempo

Resten av cykelsemesteren på dessa härliga Ålandsöar flöt på i ett mycket behagligare tempo. Nu visste jag hur jag skulle beräkna tiden. Jag fick räkna med 1 timme/5 km. Med den beräkningen kunde Martini springa så



länge han orkade, det blev ca 1-1,5 timme åt gången. När han var trött fick han åka i kärran bak efter cykeln. Det fanns även tid för mysiga fikastunder och avbrott för bad och sevärdheter - Ett behagligt semester-tempo helt enkelt.

Vilka små kämpar de är, våra foxar!

Vi cyklade i genomsnitt tre mil om dagen. Det var varmt och soligt så det gällde att hålla koll på vätskeintag, trampdynor och att han inte blev för varm. Det sistnämnda klarade vi med hjälp av ett kyltäck som fungerade utmärkt. Jag höll hela tiden ett öga på Martini när han sprang, han skulle vara nyfiken på omgivningen, framåt i stegen och ha svansen i topp. Om något av detta förändrades, tog jag det som ett tecken på att han var trött. De är ju små kämpar våra foxar, jobbar på tills de stupar om man inte ser upp.

Varmt välkomna överallt

Vart vi än kom kände vi oss välkomna. Vi fick hjälp med cykel och packning på färjorna när det behövdes, restauranger tog emot oss med öppna armar, ingen tyckte det var äkligt att dela badstrand med en hund och att hyra stuga med hund som resesällskap var heller inga problem.

Kort sagt blev det en fantastisk vecka på Åland och jag åker gärna iväg på cykelsemester med Martini nästa år igen – visst är Gotland platt, eller?

Ewa & Martini



En trött Martini, framme efter dagens cykeletapp - nu blir det mat och vila.

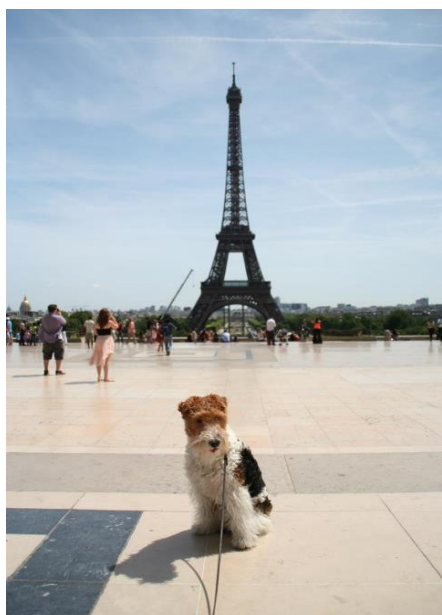
SEMESTERHUNDAR



EN DEL TÄLTAR



ANDRA FÅGELSKÅDAR



SOMLIGA UPPSÖKER KÄNDA PLATSER



EN DEL BLIR FLYGANDE FOXAR



IBLAND VILL MAN BARA VRÅLA CAROLA



T ÄNK ATT SVANSAR ÄR SÅ ROLIGA



REDO FÖR NÄSTA OS KOM IGEN BOLT

AKTIVITETSDAG

Hela styrelsen var på morgonen den 11 i farten att bygga agilitybana, lägga ut vandringsled med 10 kluriga frågor och sedan bemannades de 3 olika stationerna med olika aktiviteter som skulle genomföras innan man fick fortsätta. Jag lovar mycket skratt och glädje utbröt tillsammans med våra roade hundar.



Macfie och matte Ewa fixade slalom galant



11 år gamla Padora med husse var inte sämre



Med husse först och lillhusse efter går det bra



Tarzan var en rolig hund och mer skulle det bli



Mac fie hade tränat i smyg



Hur skall dethär gå 2 på en gång!?



Får man bara godis går allt

Ledighetskommittén



Hector med matte & husse



Här var det livat & glatt



En stund i solen efter hårt arbete



Tessa, Dagmar & Ulf pustar ut

Olika stilar att visa hund



Hopp & studs



Variation över ett tema

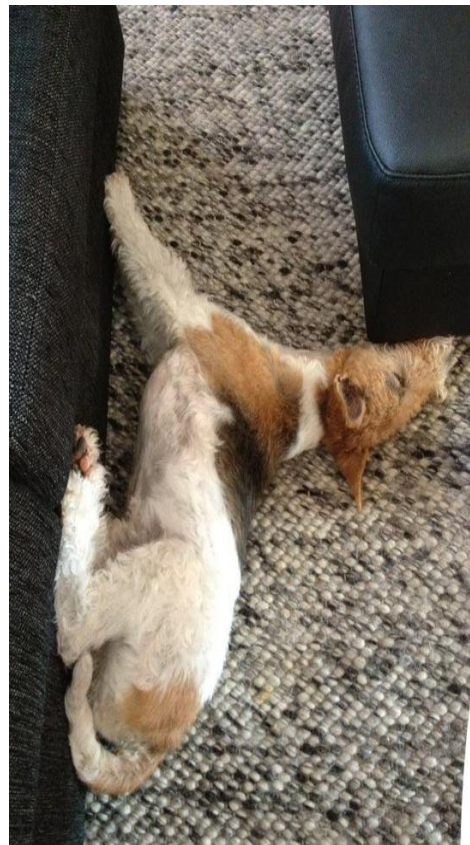


Framåt böj



Väderkvarn

STÖR EJ VI HAR SEMESTER



RAPPORT FRÅN RUFFA

Slick. Titta, jag snackar! Med min matte faktiskt, trots språkförbistringen. Jag tog initiativet i våras när matte var konvalescent efter en operation. Hon hade ofta ont, och höll sig mest i stillhet. Så ibland hoppade jag upp i kökssoffan hos henne, eller på en stol vid bordet när hon satt där. Sen satte jag i gång. Berättade att jag hade långtråkigt, att jag ville ha mera lek, mera träffar med andra hundar, mera mat och oftare. Jag tror matte fattade ungefär vad jag menade, det förstod jag när hon förklarade varför vi inte kunde leka så mycket eller gå ut och träffa andra hundar så mycket. Men när det kom till mer mat och oftare verkade hon inte fatta nånting. Vi fortsätter i alla fall att småprata rätt ofta, om ditten och datten. Martina är jättenyfiken och skulle gärna vara med och lyssna. Men jag tänker att det här får vara mattes och min egen hemlighet. Det är rättvist, för Martina och jag har hemligheter som matte inte får veta.

För lite sen satte sig matte i en fåtölj hon inte använt på jättelänge – och hoppsan, där under pläden låg en talgboll. Min sista undangömda. Hur kunde jag glömma att den fanns där? Jag måste skärpa mig och komma ihåg mina talgbollsgömoställen bättre. Inte nog med det, min nya amerikanska Flyten uppfyller inte mina krav. Visst, den flyter, men brandslangsväven den är gjord av är hopplös att få håll på. Alltså kommer jag inte åt pipet. Sen är väven så hal att när Martina och jag kampar om den kan hon lätt som en plätt rycka till sig den. Så mitt betyg på Flyten blir inte MVG, så mycket kan jag gläfsa. Här vill jag påpeka att meningen med livet, förutom att äta förstås, är att noggrant undersöka och bita sönder mina leksaker.

På sitt jobb har Martina börjat arbeta delvis i ett arkiv, och där är det ett himla lyftande, bärande och flyttande av arkivkartonger. Hennes handleder tar mycket stryk av det så

hon har slutat att heltrimma mig. Jag tycker att det känns lite läskigt att jag ska lämnas till en alldeles okänd människa som ska ge sig på min päls. Martina säger att det blir precis lagom för henne att hålla efter huvudet och rumpan samt borsta och skrapa tänderna. Och klippa klorna. Jag får väl motvilligt finna mig i det där sista. I alla fall om jag betänker alternativet – att kloklippningen görs på djursjukhuset av tre hemska, grönklädda personer (två håller och en klipper). Har sagt det tidigare och säger det igen: det var traumatiskt då för jättelängesen.

Martina har fått nya trevliga grannar, med katt OCH hund. Katten får vara på gården, med eller utan koppel. Han är så hundvan och så genomsnäll att jag liksom kommer av mig och inte riktigt vet hur jag ska bete mig när vi möts. Martina är jätteförtjust i honom, men inte mer än i mig, väl?? Hunden är en cairnterrier på knappt fem år, rena ungdomen, och fattar direkt vem som bestämmer här. Tur för både henne och mig, för slagsmål mellan två terriertikar kan bli på liv och död.

Granndjurens matte erbjöd Martina att låna hennes trimbord. På just den pyttepyttelilla bit av metallkanten som var lite ojämn satte jag förstås tassen och skar mig i en trampdyna. För att skydda såret mot smuts fick jag genomlida många dagar med klisterbinda, förstärkt med vit leukoplast undertill. Det blev som en liten mockasin på foten, och Martina tyckte jag var jättesöt i den. Men illröd klisterbinda? Fult som stryk. Tänk så snyggt det hade varit med sobert grått, till exempel. Tvåbeningarna får ju hudfärgade bandage, då kan väl vi fyrbeningar få någorlunda pälsfärgade.

Extramatte Martina skrev

Hej Alla!

en liten Rapytt från västfronten!

Sommarsemestern i år har inneburit ledighet, det känns inte som SOMMAR-med vad jag lägger i ordet, semester. Ledighet är inte dumt iaf. Utställningarna brukar ju vara utomhus denna årstiden och det är bra, fast det har inte hjälpt liten Ilse att ta sig fram till mörkblåa rosetter hon envisas med att samla ljusblåa rosetter, närmare bestämt fem stycken! Fram tills dags datum, LÄS MANUSSTOPP + ”moms”. Herr Boo som envisas med att han inte vet eller kan eller känner till något i hundvärlden ffa inte utställningar har nu skaffat sig en uppfattning om att det inte kan finnas något system och att det verkar vara ett spel.....och det är det ju och har alltid varit fast med en manual såkallad rasbeskrivning, min förklaring till Herr Boo är att rasbeskrivning kan jämföras med regelbok precis som i golfsporten, som han är bevandrad i, (och alla andra sporter åxå för den delen), det är kul att träffa folk oavsett väderlek fast alla är ju så klart mer lättsamma om solen skiner. Vi fortsätter envist vår resa mot mörkblåa rosetter, hon innehar en mörkblå. Vi har några inplanerade utställningar kvar. Min trimning blir åxå bättre o bättre det känns iaf så även om små läskiga detaljer som är ok ena gången är inte bra nästa gång..... HALLÅÅÅÅ!!

Jag vill passa på att sända en varm kram till Gunilla Bergman för goda tips o råd i allmänhet och hjälp med att visa liten Ilse i synnerhet.

Specialen i Kalmar är inte möjlig för oss då mitt arbete inkräktar på fritiden. Det blir för långt med 50 mil på lördagen att köra för att vi skall kunna ha behållning av allt trevligt på schemat, inte bara på söndagen, såå jag/vi missar ju årsmötet igen, jag tycker att det är dö tråkigt då jag sitter på min kammare med funderingar/frågor som jag gärna skulle vilja ”bolla”.

Nåväl liten Ilse har tränat på att tälta denna sommar och det har gått jättebra, dessutom har vi tränat matLAGNING, för kännedom är det inte Ilse's bästa gren, hon kvalificerar sig bäst och snabbast i grenen äta allt som går! Det finns ju ingen som vet vad man kan om man inte prövar och Ilse är ingen hejare på matlagning som sagt.



Vi har åxå försökt att INTE utröna om hon har svart bälte i kattungejakt det har gått bra fast med en massa kompostgaller som hjälpmedel och det är ju höga handikapp såå där blir hon inte godkänd!

Bärplockning är en bra gren för Ilse och Onkel Larry, när det gäller svamp är Ilse o onkel Larry ”rena” medans det gäller att var först att se och sedan komma fram till dessa när Birka är med annars äts de upp med god aptit och vi blir ”blåsta” på kvällskantarellmackan!

Vi upplever allt detta som LYX”problem”.

Lite allvar är det i vår flock åxå ffa när små barn kallade barnbarn är hemma, då gäller strikta regel o varje kompostgaller på sin plats eftersom alla fyrbenta + Theo-tvåbenta, tycker att de är störst, viktigast och vill bestämma dvs försöka ta chansen när små blivande flockledare inte alltid har jätteköllen! Så visst håller det fortfarande att

Ingen kan allt

Alla kan något

Och Tillsammans kan vi mycket.

Vi höres Marie Boo o Co.

Mimmis och Iffs härliga sommar.

Här kommer en liten berättelse med Mimmis egna ord, om hur Mimmi, en 10 månaders foxterrier och Iff, en 4-årig irländsk terrier, har njutit av denna sommar.



MIMMI & IFF PÅ GODISSTENEN

Nästan varje eftermiddag går Iff och jag ut på en lång-lång promenad längs stranden, med min matte och Iffs husse. Först måste vi gå en bit på gatan, det tycker jag är så tråkigt så då brukar jag sätta mig och bajs mitt på gatan för att visa mitt missnöje. Betydligt bättre blir det när vi lämnat asfalten, då får vi nämligen springa OKOPPLADE! Först måste vi kolla där dom lägger i båtar, sen den lilla bryggan innan vi kan sätta av i full fart längs stigen. När vi närmar oss nån människa måste Iff kopplas för han vill gärna hälsa, men jag har respekt för andra människor, så jag går inte fram till dom. Matte påstår att jag är rädd, men så är det inte alls



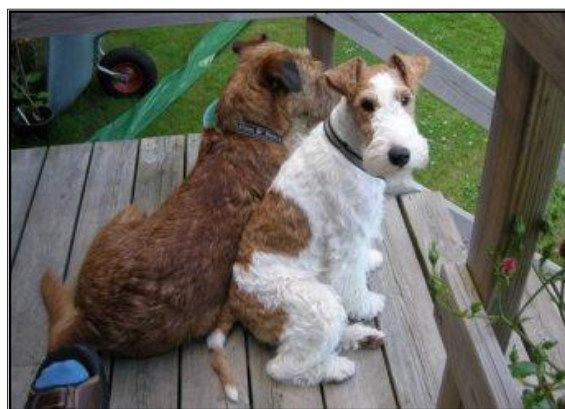
VATTENLEK

Om det är mycket varmt så går jag och Iff ner i vattnet när vi kommer till sandstranden. Där

kan man leka ubåt, dvs stoppa ner hela huvudet i vattnet och bubbla. Det är jätte skönt. Prova nån gång. När vi passerar badstranden får jag gå okopplad om det är folktomt och då kan jag göra nåt av det roligaste som finns, nämligen att jaga upp alla fåglar som sitter på stranden och gräsmattan. Gräsänder är roligast. Dom kan man jaga ända ut i vattnet.

Efter stranden kommer vi till udden. Där finns godisstenarna. Det är vissa stenar som man ska hoppa upp på och då får man en godis. Jag vet var alla finns och brukar vara först på dom. Jag har dessutom infört att man ska ha godis när man hoppar upp på bänkar också.

Efter udden kommer långa stranden. Där får vi bada. Det är väldigt långgrunt där. Då går en, antingen Iffs husse eller min matte, ut i vattnet en bit och jag och Iff skuttar fram och tillbaka mellan dom och får godis var gång vi kommer fram. Det är väldigt skönt en varm dag, men går bra en stund även andra dagar.



EN STUNDS "LADDNING"

Lite längre fram på promenaden finns det numera en hundrastgård. Ibland är det stora, svarta, läskiga hundar där då är det inte så kul, men är vi själva där har vi jätte roligt. Sen luktar det ju spännande där alltid.

På vägen tillbaka som går längst en ganska tråkig asfalterad väg brukar jag liva upp det hela lite genom att istället skutta fram och tillbaka i det höga gräset. Visst finns det fästingar där, men dom plockar min matte bort när jag kommer ut på vägen igen.



BUS UTOMHUS

Ungefär här börjar vi bli lite trötta och sista biten hem går jag fint med koppel.

Väl hemma i Iffs trädgård kan vi, efter ha legat på laddning en liten stund sätta i gång igen, antingen ute i trädgården eller inomhus när det är dåligt väder.



BUS INOMHUS

Så här håller vi på nästan varje dag.

Hälsningar Mimmi och Iff med benäget bistånd av min matte som skrivit ner vad jag sagt och Iffs husse som tagit fotona.”

CHRISTINA LARSSON

REDAKTÖRENS RADER

Tack för alla foton från vår Kolboda utställning ingen nämnd ingen glömd. Styrelsen tackar också för all hjälp på utställningsplatsen som vi lämnade, lika fin som när vi kom. Tusen tack för all fina priser, hederspriser och lotteri-priser.

Nu kommer hösten med stormsteg och vi börjar förbereda bemanningen av våra montrar på Stockholmsmässan och My Dog i Göteborg. I Stockholm är det vår kontakt kvinna Gunilla Thörne som är samordnare och i Göteborg Marie Saul. Slå en signal TELENR. SIDAN 2. och säg att ni kan finnas till hands. Vi behöver göra all reklam vi kan för vår ras och monter arbetet är viktigt.



Som vanligt känns det konstigt att redan nu påminna om den traditionella julhälsningen. Det går att få annons i både färg & svartvitt. När det gäller färgannonser var ute i god tid, det är lite trix med sidläggning. Annons priser finns på sidan 2. Redaktören hjälper gärna till med förslag & utformning

MANUSSTOPP 1 NOVEMBER!

Alla är hjärtligt välkomna att medverka i julnumret, varför inte berätta en julsaga! Redaktören är idel öra!

Höstliga hälsningar Redaktören

SOMMER 2012

Sommer og ferie! Ferie er å gjøre noe man ellers ikke har mulighet til. Sommeren 2012 vil alltid være et kjært minne for oss her i Fredrikstad. En sommer hvor vi gjorde noe helt nytt....

Vi har hatt valper! Helt uplanlagt, men slik går det når far i huset ikke følger 100% med. To minutters håndvask og våre to Fox terriere Tess og Tippo(-ruhår selvfølgelig -)greier å pare seg . Bukse og bind representerte ingen hindring akkurat da og selvfølgelig blir det valper av slikt!

Etter dystre spådommer fra flere hold får Tess den 13 juni 4 friske og livskraftige sønner og det er nå det store eventyret begynner.

Vår veterinær mente Tess burde få valpene etterat ultralyd var tatt 3 uker ut i drektigheten. Vi har aldri hatt planer om valper men det ble en opplevelse vi ikke vil være foruten. Det var utrolig spennende å følge hvordan Tess forberedte seg, kjenne valpene sparke og etter 57 dager få lov til å hjelpe til under selve fødselen. 4 friske hannvalper er ikke dårlig for ei mor som selv bare er 18 måneder. Uetisk i forhold til hennes alder har noen hevdet men vi mener det også ville vært uetisk å fjerne valpene. Sett i ettertid gjorde vi et riktig valg denne gangen.

Hun gjorde en fantastisk jobb både under og etter fødselen. Morsinstinktet er sterkt og valpene fikk det beste stell fra første minutt.

De 3 første ukene var det stille i valpekassa. Melk og varme var de viktigste livsbetingelsene. Etter 2 uker åpnet de første øynene og det var da den virkelige gleden begynte. Små, tindrende øyne fulgte oss og gradvis søkte de kontakt med oss mennesker og vi lot oss villig bruke.

Vi har hele tiden vært tett inntil valpene sågar sovet sammen med mor og barn. Valpekassa ble snart for liten og arbeidsrommet ble inntatt.

Etter 4 uker utvidet vi valpekassa til hele huset og verandaen ble et yndet sted å utfolde seg i lek og moro.

Valpene utviklet seg utrolig fort og det var spennende å følge dem fra dag til dag. Små personligheter alle sammen!

Vi hadde mye besøk i denne tiden. Valpene har ikke lidd under det. Heller ikke mor og far. De ble en naturlig del av familien vår og alt dreide seg om de 4 valpene. Resultatet ble trygge og menneskekjære valper som gjerne ville forholde seg til flere enn de som var rundt dem til daglig.

Fox Terrier Ruhår er ikke akkurat noen populær rase ,men vi fikk nye eiere til alle sammen. Tenk så heldige! De fire nye eierfamiliene gleder seg nå over sitt nye familiemedlem og vi vet at alle fire kom til gode hjem. Det er stor glede for oss å tenke på at 4 steder i Norge vokser nå en Fox Terrier opp til glede for mange mennesker. Fox Terrier Ruhår er en utrolig rase! Så mye liv og glede som følger med dem! Tippo hentet vi i Sverige for 4 år siden Det samme med Tess i juni 2011. De gir så mye respons på hvordan de har det. Livlige og glade. Finner på mange morsomme hyss og sier aldri nei til et åpent fang. Vi er stolte over å eie to Fox Terriere og vet at valpene også vil vekke oppmerksomhet der de ferdes.

Dette høres ut som en solskinnshistorie og det er som et eventyr å tenke tilbake på de 8 ukene vi fikk være sammen.

Sommeren 2012 var ikke den mest solfylte, men her i Fredrikstad i vårt hus skinte sola 24 timer i døgnet i 8 uker.

I morgen kommer den siste familien og henter Tellus. Han fikk ny eier fordi pappa Tippo gjorde seg bemerket på seiltur i Sverige sammen med gutta i familien. De synes han var så stolt, rolig og harmonisk samtidig som han viste seg så menneskekjær. Som sagt -det er en solskinnshistorie -, men vi trenger ikke å skamme oss over at vi fremstiller det slik. Virkeligheten var slik vi har beskrevet den her. Vi har vært heldige men så har vi to flotte Fox Terriere også da.

Når Tellus reiser herfra i morgen sitter vi igjen med Tess og Tippo, mange kjære minner og livet kan bli normalt igjen. Har endelig tenkt å sove i ei seng, ikke på madrass med 4 valper.

Vi har nok skjemt dem bort men kjærlighet og omsorg, lek og moro kan ingen leve uten hverken hund eller mennesker!

Hilsen Vidar og Eva

Mor til valpene: Foxtan`s Destiny f. 27.12.2011

Far til valpene: Osip Sofox f. 8.1.2008



Stockholm juli 2012

Varför dömer domare så olika?

Av Hans Rosenberg, utbildad exteriördomare 1984

Hur kan det komma sig att din hund ena dagen får *Excellent* och *BIR* och nästa dag slutar på *Very good* eller kanske till och med ännu lägre? Många utställare ställer denna fråga och svaren är lika många som frågorna. Ett snabbt och enkelt svar är kanske att vi alla är levande individer, både domare, utställare och hundar. Levande individer med olika erfarenheter, kunskaper, uppfattningar, värderingar och sinnesstämningar. Likaså att vi dömer just nu och inte sedan!

Internationell sport

Hundsporten och framför allt utställningar har ett stort internationellt intresse. Det sträcker sig runt hela vår jord från Sydamerika i väst till Japan i öst. Tusentals människor med vitt skilda kulturer och bakgrunder reser världen runt och dömer hundar. En viktigt gemensam nämnare har alla dessa domare, kanske också den enda, ett intresse för hund!

Domarens utbildning

Oavsett från vilken del i världen som domaren kommer finns det en mängd omständigheter som spelar en viktig roll för den slutliga prissättningen av din hund. Bakgrund och erfarenheter? Vilken grund- och vidareutbildning har man genomgått? Deltagande på domarkonferenser och egna studier? Vilka referensramar har man byggt upp, både nationellt och internationellt? Hur kontinuerligt dömer man en ras eller flera på inofficiella som officiella utställningar? Vilken förmåga har man att kunna se, känna, jämföra och värdera? Liksom att kunna motivera sig, fatta beslut, både enkla och svåra?

Rasstandarden

Till domarens hjälp finns rasstandarden. En beskrivning på idealhunden som i princip inte existerar. Vår moderorganisation FCI (Fédération Cynologique Internationale) erkänner de raser som vi bedömer. Dessutom finns ett antal inhemska erkända raser i såväl Sverige som andra länder. Standarden skrivs av respektive ras hemland. Därefter översätts den inte enbart på de större internationella språken utan även på respektive lands språk. Det kan innebära att både ord och värdefulla nyanser faller bort vid dessa översättningar. Det finns otroligt detaljerade rasstandarder på flera sidor som exempelvis för mastino napoletano. Det finns också motsatsen, såsom för golden retriever. Den första kräver både måttband och matematiska formler. Den andra lämnar mycket öppet för egna tolkningar. Eller hur skulle du tolka meningar som "*halsens omfång ska på dess mitt vara lika mycket som 8/10 av mankhöjden*"? Liksom att en hals på annan ras ska vara placerad så att den med "*lätthet kan följa ett spår*"? Likaså ord som *måttligt*, *lagom*, *medelstor* och av *god längd*?

Om jag i båda fallen skulle dela ut dessa två standarder till en grupp domare och utställare, vet jag att jag skulle få nästan lika många svar som deltagare på vad var och en värderar högst vid sin bedömning. Några ser typ och helhet främst medans andra skulle se till huvud och uttryck. Det finns de som skulle ha valt anatomi och rörelser istället för funktionell pälskvalitet liksom temperament före en komplett tandrad eller rätt storlek. Vem har den rätta prioriteringen? En hund består av både fel och förtjänster och de ska alltid vägas mot varandra om det inte tydligt anges i standarden som fel eller diskvalificerande. Men inte ens de diskvalificerande felen skulle vi tolka lika!

Prissättning

Alla hundar har fel! Men det är inte så enkelt som några tror att ett fel påverkar graderingen från *Excellent*/CK till enbart *Excellent*. Vid två fel, från *Excellent* till *Very good* och skulle hunden ha fyra fel eller fler skulle priset bli *Sufficient* eller till och med *Disqualified*. Nej, det är summan av hundens förtjänster som sätter det slutliga priset, oavsett om jag som domare hittade ett eller flera fel! Återigen är det utrymme för domarens personliga tolkning.

Handen på hjärtat – har du jämfört din hund mot gällande standard? Kan du se objektivt på din hund? Är det verkligen så att alla hundar som ställs ut är av championkvalitet? För det är ju ändå det priset som majoriteten av utställare förväntar sig att de **ska** få?

Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar (SRD) Dessutom finns numera SRD att ta hänsyn till vid

bedömningen. Det innebär att; hundar ska kunna andas obesvärat, hundar ska kunna uppvisa ögon fri från irritation, hundar ska ha frisk hud liksom friska tänder, inga hundar ska varken vara överviktiga eller för magra för sin ras, pälsen får inte vara så omfattande att den besvärar hunden liksom att alla hundar ska kunna röra sig rastypiskt utan synbar ansträngning. Dessutom ska alla hundar ha mentalitet som tillåter att de kan fungera i samhället. Väldigt viktiga punkter men som ger utrymme för domarens egna tolkningar.

Bedömningen i ringen

Arrangören på utställningen räknar med att domaren dömer ca 20-25 hundar i timmen. Det blir max tre minuter/hund. Det kan tyckas lite men med domarens rutin, utmärkta ringsekreterare och duktiga utställare fungerar det oftast utan problem. Under dessa tre minuter ska jag som domare bedöma hundarna enskilt med kritik och i konkurrens med övriga deltagare i klass och ras. Som publik har du mer tid att bedöma samma hund, därför att du kanske ser den vid andra tidpunkter, utanför ringen och under tiden som hunden befinner sig i ringen med sina konkurrenter.

Domarkonferenser

För att vi domare både ska förkovra oss på raserna och på sikt ska få en enhetligare bedömning arrangerar de flesta ras- och specialklubbar återkommande domarkonferenser, med blandat resultat. Bäst genomslagskraft beror oftast på hur rasen presenteras både i teori och i praktik liksom genom klubbarnas raskompendier. Likaså vilka hundar som klubben har valt att symbolisera idealhunden. Här har klubbarna ett stort ansvar som kan påverka domarna.

Hundens del i bedömningen

Hundens dagsform spelar ytterligare en stor roll för bedömningen. Exempelvis kan hunden påverkas beroende på plats och omgivning. Tidpunkten i hundens liv, konkurrenternas beteende och förarens nervositet. En jobbig bilresa till en utställning kan resultera i trötta rörelser, brist på utstrålning och dålig hållning. En tik i löpperiod är kanske inte lika "på" som en hane som känner vittringen av densamma! En päls som för länge sedan varit i sin blomning är inte detsamma som en som är på G! Höjden på hundar förändras inte bara på grund av ovana och underlag utan också hundens sinnesstämning vid tidpunkten.

Men hur kan samma hund få olika pris av samma domare?

Anledningarna är naturligtvis desamma som jag redan nämnt men jag kan ge ett konkret exempel. Det var en hund av en något udda ras som jag dömde i juniorklass. Han var naturligtvis under utveckling men jag bedömde honom att ha utmärkta förutsättningar. Det resulterade i både Cert och BIR. Samma hund ställdes ut senare för mig med resultat 2:a! (enligt det tidigare systemet). Det berodde på att han såg än mer omogen ut än vid vårt första möte tre år tidigare. Likaså har hundar som jag tidigare premierat högt kommit tillbaka i dålig kondition. Det har resulterat i lägre pris och sura utställarminner.

Finns det ingen som dömer fel?

Vi domare dömer utifrån våra kunskaper och naturligtvis kan dessa vara högst skiftande. Samtidigt är det viktigt att arrangören tar sitt ansvar och bjuder in rätt domare på rätt ras! Jag tycker t ex det är högst oärligt att låta allrounders från "landet långt bort" döma våra inhemska nordiska raser, då de knappt finns utanför Nordens gränser. Likaså att man verkligen frågar samma domare vilka rasgrupper som han föredrar. Detta med hänsyn till att domaren då kan välja de raser som han bäst behärskar.

Samma pris men olika värde

Jag hävdar att vi tar både vinst och förlust på olika sätt beroende på vem som dömer. Respekten för domaren och hans kunskaper liksom engagemang och uppförande kan vara nog så betydande för hur utställare värderar en domares bedömning.

Slutligen

Finns det någon som har facit på denna fråga? Varför dömer vi så olika? Vem dömer rätt och vem dömer fel? Som jag skrev i inledningen är vi inte mer än människor med olika erfarenheter, bakgrunder och värderingar. Det är precis som livet utanför utställningsringen. Konsten är den att vi alla måste respektera varandra om det så är inom politik, religion eller i den närmaste familjen. Bedömningen är domarens subjektiva uppfattning av din hund. Till den dagen vi får ett nytt bedömningssystem får vi göra så gott vi kan och det är jag övertygad om att många av världens domare redan gör. Får du någon gång en möjlighet att själva döma, ta den – förståelsen för domarens beslut brukar bli mer tydliga då!

TUGGBENET

Historik om Solringens Kennel.



Jag heter Maud Linde - Ring, och är en positiv, gladlynt 40-talist. Bor på landet, strax utanför Älmhult på en hästgård. Familjen består av mannen Åke, 3st. strävstårsfoxar, 1st. katt och 4 st. Islandshästar. Till familjen hör även, 4st vuxna barn, 9st. barnbarn mellan 22-1 år och "gammel-faster" Wanja 40- talist. Så här började det!

Mitt hundintresse grundlades i vaggan. Mina föräldrar var aktiva i Brukshundklubben. Jag har många hundminnen från min uppväxt, men då av större hundar, det fanns oftast en till två schäfrar i familjen.

Då min förre man föreslog Strävstårig Foxterrier när vi skulle skaffa hund, svarade jag, Mja... Dom är ju så små! Men det blev en fox i alla fall, en Kajsa som vann mitt hjärta.

Hon charmade mig med sin påhittighet och energi, hon var en tuffing. Psyket var av allra bästa kvalitet, men utseendet var inte det bästa! Kajsa var född 1975, efter Goldfighters Gaudeamus f. 1973, under Lotta f. 1973.

En gång fox alltid fox.

Jag började söka bland den gamla stammens uppfödare. Var och tittade på den sista kullen valpar som fru Brenner tog på sin tik. Efter flera månader ringde hon och sa "Maud kan komma och hämta en valp". Jag hade blivit godkänd som köpare! Tordes inte ens fråga vad valpen kostade.

Brennabor Mimosa 2, f. 1978 kom in i mitt liv, vi kallade henne Frida. Hon var e. Cefnbryn Cracksman, u. Brennabor Mimosa.

Min Frida, som levt isolerad från alla moderniteter, var rädd för dammsugare och män, särskilt tjocka med yviga gester. Hon kom aldrig att tycka om tjocka bullriga män. Hon klassade snabbt ut sådana domare på utställningar.

Minnena från fru Brenner - tiden är många, att umgås med henne var som att stiga in i en svunnen tid, med hästar, hundar och idel ädel adel.

Sedan har det passerat många hundar under årens lopp!

Jag behöll samma tiklinje i 20 år.

Jag tog mitt kennelnamn Solringens 1985. 2001, satt jag med ett gäng hundpensionärer, en pigg Kasper väntade på en ny beställd valp av Lillemor Blanc. Jig's La Fille Mal Gardée, "Vilma". Tiken köptes in, i syfte att börja om på ny avelslinje.

Så Solringens Rakel, mor till Tyra och "Tarzan", skall ha valpar i början av nästa år, om allt går enligt planerna.

Foxterrier är en lagom stor hund, med en stor hunds temperament, och det är just detta, som gjort mig "terrierfrälst".

Meningen var att Berit Hansson skulle haft "Tuggbenet". Men jag tog det. Nu skickar jag benet till henne

Maud.



Champions Solringens Tryggve & Tyra



Valpar är det goaste som finns !



Dotter CH Solringens Rakel



Tarzan visas med full fart



Maud barbacka på Svalur



CH Jig's La Fille Mal Gardée



Inte bara hundar Maud har uppfödning av islandshästar också Här har fölet Skessa kommit till världen och tas omhand medan mamma Ör tar igen sig.

Skepp å hoj alla strävhårsvänner!

Hoppas att ni har haft en härlig sommar, för det har jag! Mycket gnäll på vädret har det varit, men sånt struntar jag i, det går ju inte att påverka ändå. Vi jobbade i juni och juli och hade många nya trevliga vikarie-bekantskaper ute i hundhagarna som är granne med min och Sookies. En krullig busig, en kolsvart äldre dam, en vit och brunfläckig spets, en röd kille med parabolöron och så en annan svart en. Vi var en brokig skara men alla gick ihop med alla på lunchrastningarna.

Sen fick vi semester, då åkte vi ner till Västkusten, eller bäst-kusten som det kan sägas, och jag håller med! Vattnet var inte så gott att dricka som vårt bottenvikenvatten, det var salt och sticksigt på tungan. Men det hade massor av tång, vilket jag aldrig smakat förr - MUMS! Jag åt massor, så fort jag fick chansen. Matte blev ibland arg på mig för jag hörde liksom inget när jag väl börjat mumsa. Det fanns dock ett problem med min tångkonsumtion, den var inte helt lätt att göra sig av med... Matte klagade på att hon fick dra lös den där bak på mig för ofta, självklart var det mer besvärligt för mig än henne så jag vet inte vad hon klagade på! Men det var ett lågt pris att betala för den gastronomiska upplevelsen!

De vi besökte var imponerade att vi kunde vara lösa på gården och förstod var vi bodde, det var tydligen inte väntat när det var terrierbesök. Jag gjorde bara en avstickare och hälsade på en labbe som passerade en bit ner på den stora tomten. Och så kanske jag smet ner till havet nån gång för att mumsa tång... (Och i ärlighetens namn skulle jag inte ha kunnat garantera att jag stannat kvar om de bodde så till att joggere passerade...)

Matte träffade en liten strävhairig fox-tjej en dag, men då var jag tyvärr inte med utan hemma i stugan och solade med mattes kompis mamma. Jag älskar att sola, och jag älskar äldre damer, de kliar så fint och lyssnar på alla mina behov. Jag fick henne t ex snabbt att flytta sin solmadrass så att mitt snöre räckte fram (jag fick inte springa lös när inte matte var där, typiskt) genom att titta på henne med sorgsen blick och sänkt svans, sen låg vi länge och stekte i solen tillsammans.

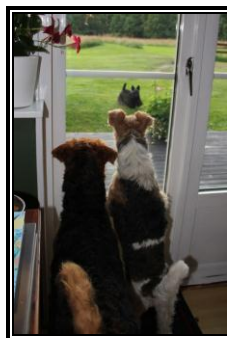
Efter Bohuslän åkte vi vidare till Halland. Där bodde vi hos två Lejonberg-hundar, tror jag de hette. De var superstora (som hörs på namnet) och Sookie tyckte att dom var läbbiga, hon gömde sig för dem under ett bord en stor del av tiden. Jag var inte så brydd, förutom då den ena tryckte en stor labb till tass på min rygg, då morrade jag ifrån och hon slutade, de var snälla fast de var stora.

Efter Halland stannade vi till hos min ur-matte Lillemor! Kanske kände jag igen lite dofter sedan

jag var en liten parvel, svårt att säga, jag var ju så liten när jag flyttade. Men det var ju trots allt där i köket jag utvecklade min känsla för gastronomi genom en smakbit ost varje morgon. Jag och Sookie sprang och busade på gräsmattan medan matte och Lillemor åt och drack gott och pratade och pratade. Det blev mycket människoprata på hela resan måste jag säga, men vart vi än stannade så fick jag och Sookie vår beskärda del av uppmärksamhet också, puh.

Efter Småland blev det ett stopp i Stockholm. Det första som hände var att en ölglubbe (som Sookie säger) vinglade fram och ville klappa, då skällde Sookie ut honom för hon sa att han var läskig, men jag hade gärna hälsat, han verkade vara en glad prick och gick så lustigt! Och om han inte varit det så hade han nog blivit gladare av hundpussars än skäll, eller hur?! Sookie trodde mig inte och var först förfärad över storstaden. Men sedan var det bara vackra promenader och trevliga människor. Och matte åt tång! Med sesamfrön! Och jag fick inte smaka, så himla taskigt, det är ju faktiskt min nya favoritföda.

Efter ett par hundra mil i bilen (och ett par andra stopp längst vägen) är vi i alla fall hemma igen och har en sista semestervecka att njuta av. Matte ska på SPA och jag ville hemska gärna följa med, men vi får åka till stugan i skogen med mattemor och mattefar istället, vilket faktiskt är minst lika bra!



Vi fick inte leka med ur-mattes hundar, skotte-damerna var ganska ampra.



Nico var väldigt revirmedveten så vi fick glo på varandra genom fönstret.

Tass och nos, Watson

TILL SIST.....

Tack snälla sommar för den värme vi fick och det rekord som grönsakslandet gav! Tack vare våra odlingslådor har jag en välfylld frys med allehanda grödor att bjuda på när vännerna kommer på höstkalas. Varje år händer samma sak, i min iver att odla glömmar jag vad jag sått. Det blir rena "happeningen" när skördetiden infaller. I år förvånade mängden av palsternacka, för att inte glömma de plantorna som skulle ge brysselkål och istället frodades en mängd grandios broccoli, inte en kål fjärril så långt ögat nådde det här året. Kryddväxter är en passion, just nu invaderar olika mynta odlingen, så förhoppningsvis kommer många theälskare som infinner sig under hösten att få en thepresentpåse.

Jag älskar det goda samtalet. En bra berättelse kan aldrig bli för kort, men däremot kanske för omständlig. Vissa historier bygger på en poäng. I andra är historien själva poängen, allvarig eller rolig.

Jag hade ett gott samtal med en vän och uppfödare för en tid sedan, vi hade inte samtalat på länge, men under minst 1½ telefontimme grät, gapskrattade och underhöll vi varandra. Det var ett gott samtal mycket personligt, lite skvaller och en hel del humor! Just mötet med människor i tal och skrift är en ständig källa till inspiration och glädje.

Nya tider, men vi skall inte tro att nya tider styr våra liv, utan att vi är högst delaktiga. Var och en av oss har ett ansvar att forma våra liv, vår miljö och samhälle, såsom vi vill ha det. Jag tänker mycket på djurhållning, äntligen verkar det som man tar tag i eländet ordentligt. En dumdryg bonde tyckte att äldrevården var viktigare, så var han också anmäld för vanvård av sina får. (Anonymt undra av vem)! Anmälanden tyckte att det fanns ingen skillnad på få & människor! Vederbörande bonde har numera djurförbud. Glädjande är att människor inte längre drar sig för att anmäla oegentligheter vad det än må vara.

Det var första sommaren allena, då jag försökte utföra allehanda måleri och husarbeten. Jag känner mig jätttestolt, med lite hjälp av min "guding" tillika brorson har alla föresatser utförts

t.o.m. nya hängrännor på stallet sitter fint. Inget skvätt på väggen längre.

Även min gangster, vildkatten och häradsbetäckaren Kidden har fått ett fint interviste i stallet. Tyvärr låter sig katten inte fångas, vi har försökt allt, utan att skjuta honom för att infånga honom för kastrering. Turligt är alla grannkatter kastrerade utom ett par km. härifrån där det finns ett gäng okastrerade. Där han förövrigt utvandrat från och som han årligen med jämna mellanrum besöker och sprider sina rödrandiga gener. Nu har hösten nalkats då bidar han sin tid med att sova och äta upp sig för att ge sig ut på amorösa äventyr nästa år. (Ja, jag har gett honom sömnmedel, men han la sig inte i buren för att sova)! Några tips?

Förhoppningsvis skall jag hitta trevliga hanhundar till min skotte och mitt strävvhår. Jag har mina parningsplaner, varför inte göra åtminstone ett utlandsbesök vad det lider.

Men innan dess hoppas jag att vi alla får njuta en vacker höst, med många långa hundpromenader i skog och mark. Gärna med en korg på armen, man kan inte gå förbi de små gula hattarna även om frysen är full. Såvida inte min lilla skotte hittar dom först och slukar dom råa.



Nico är bra på att hitta "trattisar"!

LILLEMOR

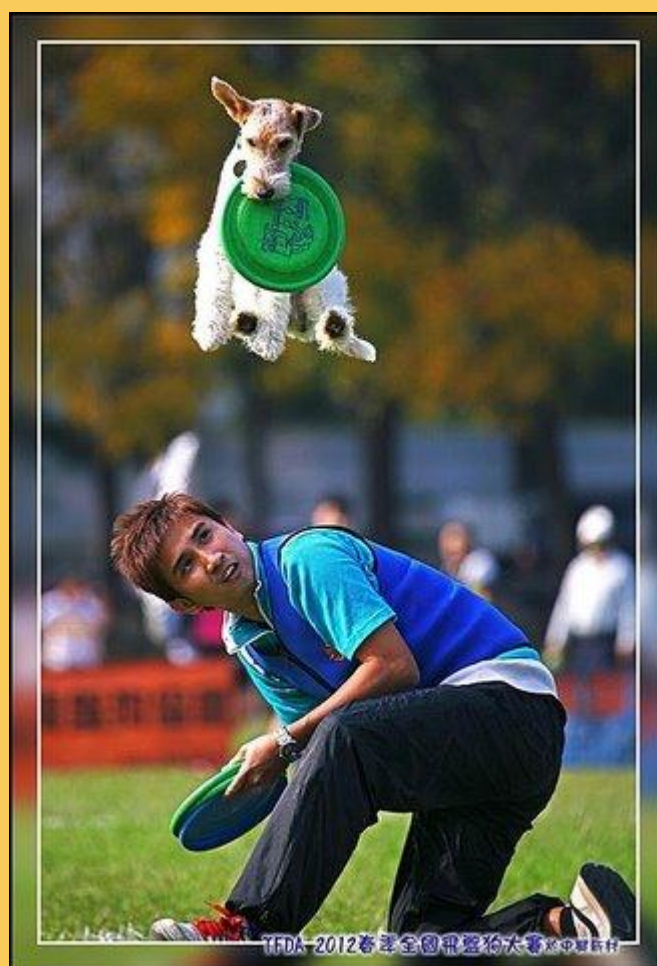
STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBEN
MEDLEMSKORT 2012



SVERIGE

**PORTO
BETALT
B FÖRENINGSBREV**

**RETURADRESS.
KRISTINA LINDSTRÖM
KARLAVÄGEN 115
11626 STOCKHOLM**



FENOMENAL FLYGANDE FREESBY FOX!